

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

42 שב'סדר השתלשלות' קדם לתיקון) אין שום עדיפות ו'בכורה'. וב' ענינים
 43 אלה (שבאלוקות (העצם ו'סדר השתלשלות') ישנם גם באדם (כזכר
 44 לעיל שיש דמיון והקבלה בין אופן המשכת והתגלות האור האלוקי לסדר
 45 התגלות הכוחות מהנפש). האין שמברר את היש, כפי שהוא משתקף
 46 בנפש האדם הוא ענין הארת
 47 החכמה שבנפש שמתלבשת
 48 באברי הגוף, החל מהמוחין
 49 שבראש שהוא ענין השכל
 50 שראשיתו היא החכמה, שזוהי
 51 פללות העבודה על-פי טעם
 52 ודעת. ובמדרגה זו של עבודת ה'
 53 כפי שנדרש ומתחייב לפי השכל
 54 וההיגיון קודם היש במעלה כי
 55 היש' (שאותו צריך לברר) בא משורש
 56 נעלה (כמבואר לעיל באריכות לגבי
 57 ה'קדימה' והיתרון של הדומם-צומח'
 58 חי על האדם), ומצד זה יכולה
 59 להיות ה'רוח שטות' כו' כי
 60 מאחר שהשכל הוא דבר מוגדר
 61 ומובגל ניתן לשלוט עליו ולכסות
 62 ולהעלים על אור החכמה שבנפש אף
 63 שיש בו הארת אלוקות. מה-שאין'
 64 פן מצד עצם החכמה, העצם
 65 ממש, לא הארה וההתפשטות של
 66 העצם שהיא דגמת האין של
 67 יש האמיתי, שלמעלה באלוקות
 68 לא שיה העלם והסתר
 69 דה'רוח שטות' כו' וכפי
 70 שנחבאר לעיל באריכות במעלת "חלק
 71 ה' עמו" לגבי "יעקב חבל נחלתו".
 72 ועל-דרך המבואר בתניא⁶⁷
 73 שרק בבחינה המתפשטת
 74 מהחכמה שבנפש, יכול להיות
 75 ענין הגלות של בחינת החכמה
 76 בלבוש שק דקליפה, שממנה
 77 נכנס ה'רוח שטות' לחטוא
 78 כו', אבל לגבי עצם החכמה
 79 שבנפש האלוקית "בה" - כדברי רבנו
 80 הזקן בתניא - "מלוכש אור אין סוף ברוך הוא", הרי ה'רוח שטות' לא מסוגלת
 81 לשלוט על הנפש האלוקית ולכסות עליה אלא כל הקליפות בטלין
 82 ומבוטלין כו' פדונג נמסו. וענין זה

1 הנשמה, שנקראת יחידה על שם שמקבלת מ'חיד⁶³, הקדוש
 2 ברוך הוא בעצמו שהוא ענין אותה בחינה בנשמה שעליה נאמר בכתבי
 3 הארז"ל שיש ניצוץ אחד נברא כי הנשמה היא אמנם חלק אלוקה
 4 ממעל ממש אבל היא מוגדרת כנברא שמקבל מניצוץ אחד בורא⁶⁴
 5 [ובאופן שאינם ב' דברים
 6 בפני-עצמם, אלא ניצוץ הנברא
 7 - עצם הנשמה, וניצוץ הכורא -
 8 עצמותו ית' נעשים דבר אחד],
 9 הנה בדרגה זו לא שיה העלם
 10 והסתר כלל ומלכתחילה אין כל
 11 אפשרות כלל שה'רוח שטות' תהיה
 12 העלם והסתר על הקשר העצמי
 13 והמוחלט של הנשמה לאלוקות.
 14 וכפי שמבאר ה'צמח צדק'⁶⁵
 15 בארובה, שהבכורה דעשו
 16 אינה אלא ביחס להאין
 17 שמברר את היש, כדי לברר
 18 (להפריד את הטוב שבו מהרע
 19 ולהעלותו לקדושה) את היש",
 20 המציאות הגשמית, יש צורך ב"אין",
 21 היינו להחדיד בו קדושה ואור אלוקי
 22 דכיון שהאין הוה בא ונמשך
 23 בשביל לברר את היש, הרי
 24 בהכרח לומר שהיש קדם
 25 להאין, וביחס ל"אין" זה, הייש"
 26 קודם ויש לו 'בכורה' ועדיפות (כמו
 27 ה'קדימה' של הסיבה לתוצאה) ורק
 28 לאחר שישנו מציאות היש
 29 יכול לבוא האין לבררו. אבל
 30 האין ענין הבלי-גבול והעדר
 31 ההגדרה כ'מציאות' של יש
 32 האמיתי, הקדוש ברוך הוא שהוא
 33 היש האמיתי פודאי קודם הוא
 34 להיש הנברא ולגבי האין האמיתי
 35 בוודאי אין לייש המתברר שום
 36 עדיפות ו'בכורה'. ומצד זה כפי
 37 שהדברים הם מבחינת האין האמיתי
 38 נוטל יעקב (לא רק את
 39 הברכה שלכאורה הייתה מיועדת לעשו, כמו שכתוב⁶⁶ והנה עתה
 40 לקח ברקתי, אלא גם) את הבכורה (את בכורתי לקח⁶⁶),
 41 שיעקב דוקא הוא הבכור ואילו לעשו (אף ששורשו מעולם התורה

(63 לקו"ת ראה כה, א. סה"מ תרצ"ו ע' 57. וש"נ. 64) עץ חיים שער מב (שער דרושי אבי"ע) פ"א. הובא בלקו"ת שם כז, א. הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בסה"מ היש"ת שם ע' 115. 65) אוה"ת וישלח רלא, ב ואילך. קיצורים והערות לתניא ע' מט ואילך. 66) תולדות כז, לו. 67) פי"ט (כה, א).